

چکیده مراجع دندانپزشکی
CDR اصول و مبانی رادیولوژی دهان
وایت فارو ۲۰۱۹

به کوشش:

دکتر مریم میرزائی

(متخصص رادیولوژی دهان، فک و صورت)

سرشناسه	: میرزائی، مریم؛ ۱۳۵۳ - گردآورنده.
عنوان و نام پدیدآور	: چکیده مراجع دندانپزشکی CDR اصول و مبانی رادیولوژی دهان وایت فارو ۲۰۱۹ / به کوشش مریم میرزائی.
مشخصات نشر	: تهران: شایان نمودار، ۱۳۹۵
مشخصات ظاهری	: ۶۲۵ ص
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۳۳۷-۵۶۰-۸
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
یادداشت	: کتاب حاضر از مجموعه (Compact Dentistry Reference) CDR است.
یادداشت	: کتاب حاضر خلاصه کتاب Oral radiology: principles and interpretation, 7th ed, 2019 است.
عنوان دیگر	: رادیولوژی دهان.
موضوع	: دهان -- پرتونگاری
موضوع	: دندان -- پرتونگاری
موضوع	: فک -- پرتونگاری
شناسه افزوده	: وایت، استوارت، رادیولوژی دهان
شناسه افزوده	: فیرو، رادیولوژی دهان
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۵ / ۸۳ ج ۹ / م / ۳۰۹ / RK
رده بندی دیویی	: ۶۱۷ / ۶۰۷۵۷۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۴۲۰۷۱۷۶

نام کتاب : چکیده مراجع دندانپزشکی CDR اصول و مبانی رادیولوژی دهان وایت فارو ۲۰۱۹

به کوشش: دکتر مریم میرزائی

ناشر: انتشارات شایان نمودار

مدیر تولید: مهندس علی خزعلی

طرح جلد : آتلیه طراحی شایان نمودار

حروف چینی و صفحه آرایی: انتشارات شایان نمودار

شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

نوبت چاپ : اول

تاریخ چاپ : پاییز ۱۳۹۹

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۳۷-۵۶۰-۸

قیمت: ۱,۴۰۰,۰۰۰ ریال

شایان نمودار

دفتر مرکزی: تهران / میدان فاطمی / خیابان چهلستون / خیابان دوم / پلاک ۵۰ / بلوک B / طبقه همکف / تلفن: ۸۸۹۸۸۸۶۸

وب سایت: shayannemoodar.com

اینستاگرام: Shayannemoodar

(تمام حقوق برای ناشر محفوظ است. هیچ بخشی از این کتاب، بدون اجازه مکتوب ناشر، قابل تکثیر یا تولید مجدد به هیچ شکلی، از جمله چاپ،

فتوکپی، انتشار الکترونیکی، فیلم و صدا نیست. این اثر تحت پوشش قانون حمایت از مولفان و مصنفان ایران قرار دارد.)

مقدمه

به نام خداوند جان و خرد

افتخار دارم که فرصت بازبینی و ترجمه مجدد کتاب CDR وایت فارو ۲۰۱۹ به این دانش آموخته این مرزو بوم داده شد.

یقین دارم دانش‌پژوهان فرهیخته ما در نواقصی که بی‌شک وجود خواهد داشت، با شکیبائی و هنروری، راهنمائی‌گر ما خواهند بود. به امید روزگاری که فرزندان این مرزو بوم خود مبداء و رفرانس علوم مختلفه در عرصه جهانی باشند.

بی‌شک در سیر به ثمر رسیدن این کتاب انتشارات شایان نمودار، جناب آقای مهندس خزعلی و سرکار خانم آقازاده همت والا و کمک‌های ارزنده و بسزایی داشتند، از طرف خود و به نیابت از تمامی عزیزان خواننده این کتاب از ایشان تشکر و قدردانی می‌کنم.

دکتر مریم میرزائی

پاییز ۱۳۹۹

تقدیم به آموزگارم مہرم، مجید و فرزند مہرمان آریو

در این باغ، در این مزرعہ پاک

بجز مہر، بجز عشق، دگر بذر نکاریم

فهرست مندرجات

بخش I: پایه‌ها

- فصل اول: فیزیک ۸
- فصل دوم: اثرات بیولوژیک رادیاسیون یونیزان ۳۰
- فصل سوم: ایمنی و حفاظت ۴۵

بخش II: تصویربرداری

- فصل چهارم: تصویربرداری دیجیتال ۵۷
- فصل پنجم: فیلم تصویربرداری ۷۸
- فصل ششم: ژئومتری تصویر ۹۸
- فصل هفتم: تصاویر داخل دهانی ۱۰۴
- فصل هشتم: تصویربرداری جمجمه و سفالومتری ۱۱۵
- فصل نهم: تصویربرداری پانورامیک ۱۲۷
- فصل دهم: Cone – beam Computed Tomography: دریافت حجمی ۱۴۱
- فصل یازدهم: CBCT volume preparation: آماده‌سازی سه بعدی ۱۶۰
- فصل دوازدهم: آناتومی رادیوگرافی ۱۷۱
- فصل سیزدهم: سایر مدالیت‌های تصویربرداری ۲۰۲
- فصل چهاردهم: آنسوی تصویربرداری سه بعدی ۲۲۲
- فصل پانزدهم: ایمپلنت‌های دندانی ۲۳۱
- فصل شانزدهم: تضمین کیفیت و کنترل عفونت ۲۴۳
- فصل هفدهم: تصویربرداری تشخیصی ۲۴۹

بخش III: تفسیر

- فصل هجدهم: اصول تفسیر رادیوگرافی ۲۵۹
- فصل نوزدهم: پوسیدگی دندانی ۲۶۷
- فصل بیستم: بیماری‌های پرئودنتال ۲۷۳

۲۸۷	فصل بیست و یکم: آنومالی‌های دندان
۳۰۴	فصل بیست و دوم: شرایط التهابی فکین
۳۲۳	فصل بیست و سوم: کیست‌ها
۳۴۴	فصل بیست و چهارم: تومورهای خوش‌خیم
۳۷۵	فصل بیست و پنجم: بیماری‌های درگیر کننده ساختار استخوان
۴۰۵	فصل بیست و ششم: بیماری‌های بدخیم
۴۲۶	فصل بیست و هفتم: تروما
۴۴۰	فصل بیست و هشتم: سینوس‌های پاراناژال
۴۵۶	فصل بیست و نهم: بیماری‌های غده بزاقی
۴۷۲	فصل سی‌ام: ناهنجاری‌های مفصل گیجگاهی فکی
۵۰۱	فصل سی و یکم: کلسیفیکاسیون و استخوانی شدن بافت نرم
۵۱۵	فصل سی و دوم: بیماری‌های غده بزاقی
۵۲۶	فصل سی و سوم: پزشکی قانونی

بخش I: پایه‌ها

فیزیک

← ساختار ماده

ماده هر چیزی است که جرم دارد و فضا اشغال می کند. اتم واحد اساسی همه مواد بوده و شامل یک هسته حاوی پروتون ها، نوترون ها و الکترون ها می باشد که توسط نیروی الکترواستاتیک به هسته متصل می شوند. نمای کلاسیک اتم، مول بوهر، ساختار اتم را مشابه منظومه شمسی در نظر می گیرد با الکترون های با بار منفی که در اربیتال های جدا دور یک هسته مرکزی، با بار مثبت حرکت می کنند (شکل ۱-۱) نظریه معاصر، مدل مکانیک کوانتوم، الکترون ها را داخل مجموعه اربیتال های سه بعدی با سطوح انرژی متفاوت ذکر می کند.

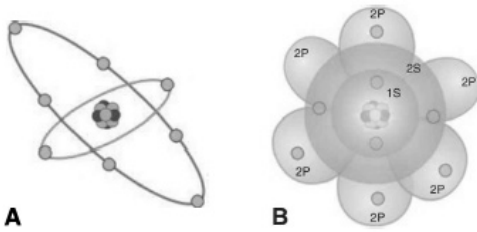
← ساختمان اتم

✓ هسته

در تمام اتم ها به جز هیدروژن، هسته حاوی پروتون های با بار مثبت و نوترون های خنثی است. هسته هیدروژن یک پروتون دارد. تعداد پروتون ها در هسته، عدد اتمی (Z)، منحصر به هر عنصر است. هر کدام از ۱۱۸ عنصر شناخته شده عدد اتمی مشخصی دارد. مجموع تعداد پروتون ها و نوترون ها در هسته یک اتم، جرم اتمی آن (A) می باشد. نسبت نوترون ها به پروتون ها، ثبات هسته را تعیین می کند و اساس تخریب رادیواکتیو می باشد.

✓ اربیتال های الکترونی

الکترون ها، ذرات با بار منفی هستند که در فضای خارج هسته ای حضور داشته و توسط جاذبه الکترواستاتیک به هسته متصل می شوند. در مدل بوهر الکترون ها در اربیتال ها یا لایه های مجزا تحت عنوان K, L, M, N, O, P هستند که لایه K نزدیک ترین لایه به هسته می باشد لایه ها با عدد کوانتوم $.. 3$ و 2 و 1 نیز توصیف می شوند که عدد کوانتوم 1 برای لایه k می باشد هر لایه حداکثر $2n^2$ الکترون داشته که n

شکل ۱-۱: (A) نمای شماتیک از مدل بور مربوط به اتم اکسیژن که نشان دهنده چرخش الکترون‌ها در مدارهای دایره‌ای پیرامون هسته است. (B) نمای شماتیک از مدل مکانیک کوانتوم مربوط به اتم اکسیژن هسته در مرکز توسط ابرهای الکترونی که نشان‌دهنده نقشه محل حضور اجتماعی الکترون در یک نظم پیچیده می‌باشد..

✓ یونیزاسیون

وقتی تعداد الکترون‌های یک اتم با تعداد پروتون‌های هسته آن برابر باشد اتم از نظر الکتریکی خنثی است. اگر یک اتم خنثی یک الکترون از دست بدهد هسته، یک یون مثبت می‌شود و الکترون آزاد، یک یون منفی می‌شود. این روند ایجاد جفت یون، یونیزاسیون خوانده می‌شود. یونیزه کردن یک اتم به انرژی کافی برای غلبه بر، نیروی الکترواستاتیک و آزاد شدن الکترون‌ها از هسته، نیاز دارد. ذرات با انرژی بالا، اشعه X و پرتو ماوراءبنفش انرژی کافی برای جابجایی الکترون‌ها از اربیتال‌هایشان و یونیزه کردن اتم‌ها را دارند. چنین پرتوهایی، پرتوهای یونیزان نامیده می‌شود. در مقابل پرتوهای غیر یونیزان مثل نور مرئی، مادون قرمز و امواج ماکروویو و رادیویی انرژی کافی برای خارج کردن الکترون‌های متصل شده از اربیتال‌هایشان را ندارند.

✓ ماهیت تشعشع

تشعشع، انتقال انرژی در ماده و فضاست و به دو شکل ممکن است رخ دهد: ذره‌ای (جدول ۱-۱) و الکترومگنتیک.

عدد کوانتوم لایه می‌باشد. در مدل مکانیکی کوانتوم، الکترون‌ها در اربیتال‌های سه بعدی یا ابر الکترونی هستند. اربیتال‌های الکترونی براساس فاصله از هسته (عدد کوانتوم اصلی، ... و ۳ و ۲ و ۱) و شکل آنها (طرح s, p, d, f, g, h, i) توصیف می‌شوند. فقط دو الکترون یک اربیتال را اشغال می‌کند. اربیتال‌های الکترونی با ترتیب ۱s, ۲s, ۲p, ۳s, ۳p, ۳d, ۴s, ۴p, ۴d, ۴f... قرار دارند. مدل بوهر و مکانیک کوانتوم هر دو اصول کافی برای درک تولید اشعه X تشخیصی و تداخلات آنها را فراهم می‌کنند.

انرژی باندینگ الکترون، انرژی مورد نیاز برای غلبه بر نیروی الکترواستاتیک است که الکترون را به هسته متصل نگه می‌دارد. انرژی باندینگ الکترون به عدد اتمی و نوع اربیتال وابسته است. عناصر با عدد اتمی بزرگ (Z بالا) پروتون‌های بیشتری در هسته داشته و الکترون‌ها نسبت به عناصر با Z کوچکتر محکمتر باند می‌شوند. الکترون‌های اربیتال‌های داخلی باند قوی‌تری نسبت به الکترون‌های لایه خارجی دارند.

در تصویربرداری تشخیصی، در CT و رادیوگرافی اشعه X دسته‌ای از پرتوهای الکترومغناطیسی که ماهیت یونیزان دارد استفاده می‌شود. در MRI از پرتوهای الکترومغناطیسی که انرژی کمتر قابل ملاحظه‌ای نسبت به اشعه X دارند استفاده می‌شود که غیر یونیزان هستند. بعضی از مواد رادیو دارویی مورد استفاده در پزشکی هسته‌ای، پرتو ذره‌ای از خود ساطع می‌کنند. مثلاً فلورو (F-FDG) فلورو دئوکسی گلوکز متصل به فلورین، پوزیترون ساطع می‌کند که مرحله کلیدی در تصویربرداری PET می‌باشد.

پرتوهای الکترومغناطیسی با انرژی بالا (اشعه گاما، γ) و پرتوهای ذره‌ای با انرژی بالا (پرتوهای الکترونی و پروتونی) در درمان کانسر استفاده می‌شود.

✓ تشعشع ذره‌ای

اتم‌های کوچک تقریباً پروتون‌ها و نوترون‌های برابر دارند در حالی که اتم‌های بزرگ تمایل دارند نوترون‌های بیشتری از پروتون‌ها داشته باشند. اتم‌های بزرگتر بعلت توزیع غیریکسان پروتون‌ها و نوترون‌ها بی ثبات بوده و آنها ممکن است متلاشی شده ذرات α یا β یا پرتو γ ساطع کنند. این فرآیند رادیواکتیویته نامیده می‌شود. وقتی یک اتم رادیواکتیو ذرات β یا α ساطع می‌کند اتم به عنصر دیگری تبدیل می‌شود. نوع دیگر رادیواکتیویته، استحاله γ است که اشعه گاما تولید می‌شود. آنها از یکسری تباهی زنجیره‌ای که یک هسته از حالت برانگیخته به سطح پایین‌تر حالت پایه تبدیل می‌شود ناشی می‌شود که معمولاً بعد از ساطع کردن ذره α یا β از هسته و یا بعد از شکاف یا فیوژن هسته‌ای اتفاق می‌افتد.

مثال‌هایی از تباهی رادیواکتیو که در مراقبت سلامتی مهم هستند لیست شده‌اند. یک اتم بدون ثبات با پروتون‌های اضافه ممکن است با تبدیل یک پروتون به یک نوترون، یک ذره β^+ (پوزیترون) و یک نوترینو دچار تباهی شود. پوزیترون به سرعت توسط الکترون‌ها تباهی یافته و به دو اشعه گاما تبدیل می‌شود. این واکنش اساس تصویربرداری PET می‌باشد. یک اتم بدون ثبات با نوترون‌های اضافی

ممکن است با تبدیل یک نوترون به یک پروتون، یک ذره β^- و یک نوترینو دچار تباهی شود. ذرات β^- همانند الکترون‌ها هستند. ذرات β^- با سرعت بالا قادر به نفوذ تا $1/5 \text{ cm}$ در بافت هستند. ذرات β^- حاصل از ^{131}I رادیواکتیو در درمان بعضی کانسره‌های تیروئید استفاده می‌شود.

ذرات α ، هسته هلیوم شامل دو پروتون و دو نوترون هستند. آنها از تباهی رادیواکتیو بسیاری از عناصر با عدد اتمی بزرگ ایجاد می‌شوند. به خاطر بار مثبت و جرم سنگین ذره α به شدت ماده‌ای را که از آن عبور می‌کنند یونیزه می‌کنند و فقط چند میکرومتر در بافت بدن نفوذ می‌کنند. قابلیت تشعشع ذره‌ای برای یونیزه کردن اتم‌ها، بستگی به جرم سرعت و بار آن دارد.

این محدوده مشخص از ساطع شونده‌های α مثل ^{223}Rn رادیوم در پرتودرمانی هدف‌دار در متاستاز استخوان استفاده می‌شوند.

میزان از دست دادن انرژی یک ذره حین عبور از میان ماده (بافت) انتقال انرژی خطی آن (LET) می‌باشد. هرچه قدراندازه فیزیکی و بار آن بیشتر و سرعت آن کمتر باشد LET (Liner energy transfer) آن بیشتر است.

جدول ۱-۱: ارتباط بین انرژی (E) و طول موج (λ) اشعه الکترومغناطیس

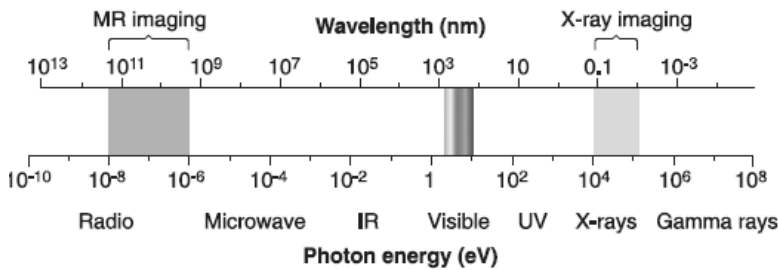
ذره	علائم	بار ابتدایی	Rest mass (amu)
Alpha	A	2+	4/0.000549
Beta+ (positron)	β^+	1+	0.000549
Beta- (electron)	β^-	1-	0.000549
Electron	e^-	1-	0.000549
Neutron	n^0	0	1.008665
Proton	P	1+	1.007276

بار اولیه ۱ معادل میزان بار یک پروتون یا یک الکترون مخالف است. واحد جسم اتم که در واقع ۱ amu معادل $1/12$ جرم اتم خنثی کربن ^{12}C می‌باشد.

✓ تشعشع الکترومگنتیک

طیف الکترومگنتیک- پرتو ماوراء بنفش، پرتو X و پرتو γ - قادر به یونیزاسیون مواد می‌باشند. برخی خصوصیات اشعه الکترومگنتیک به بهترین وجه با تئوری کوانتوم و سایر خصوصیات آن با تئوری موجی قابل توضیح است. تئوری موجی بیانگر آن است که تشعشع به فرم موج منتشر می‌گردد و شامل دو میدان الکتریکی و مغناطیسی عمود بر یکدیگر و عمود بر مسیر حرکت نوسان است. این امواج سرعتی برابر سرعت نور ($3 \times 10^8 \frac{m}{s}$) در خلاء دارند. مشخصات امواج بر اساس طول موج (متر، λ) و فرکانس (V دور بر ثانیه، هرتز) بیان می‌شود (کادر ۱-۱)

تشعشع الکترومگنتیک حرکت انرژی در فضایی مرکب از میدان‌های الکتریکی و مغناطیسی است و حین تغییر سرعت ذره باردار ایجاد می‌گردد. پرتو γ ، X، UV، نور مرئی، مادون قرمز (گرما) مایکروویو و امواج رادیویی، پرتو الکترومگنتیک هستند (شکل ۲-۱) پرتو γ از هسته اتم رادیواکتیو منشأ گرفته و انرژی بیشتری نسبت به اشعه X دارد. اشعه X به صورت خارج هسته‌ای و از تداخل الکترون‌ها با هسته اتم‌های بزرگ در دستگاه تولید اشعه X حاصل می‌گردد. انواع پرتو تشعشع

شکل ۲-۱: طیف الکترومگنتیک ارتباط طول موج، انرژی فوتون و خواص فیزیکی بخش‌های وسیعی از این طیف را نشان می‌دهد. فوتون‌های با طول موج کوتاه‌تر انرژی بیشتری دارند. فوتون‌های مورد استفاده در رادیولوژی دندانپزشکی انرژی بین ۱۰ تا ۱۲۰ کیلو الکترون ولت دارند. در MRI از امواج رادیویی استفاده می‌شود

تئوری موجی زمانی که اشعه به شکل توده ای از میلیون‌ها کوانتوم است مفید است و انکسار، انعکاس، انتشار، تداخل و پلاریزاسیون را توجیه می‌کند. تئوری کوانتوم بیانگر تابش الکترومگنتیک به شکل بسته‌های کوچک انرژی به نام فوتون است. فوتون با سرعت نور حرکت کرده و حاوی مقدار خاصی انرژی می‌باشد، واحد انرژی آن الکترو ولت است.

تئوری کوانتوم برای توضیح داده‌های تجربی مثل تداخلات پرتو با اتم‌ها، اثر فتوالکتریک و تولید اشعه X کاربرد دارد.

فوتون‌های با انرژی بالا مثل اشعه X و γ با انرژی‌شان (eVs)، فوتون‌های با انرژی متوسط (نور مرئی و امواج

کادر ۱-۱: ارتباط بین انرژی (E) و طول موج (λ) تشعشعات الکترومغناطیس

$$E = h \frac{c}{\lambda}$$

انرژی (کیلو الکترون، ولت، keV) می‌باشد.

H ثابت پلانک (ژول - ثانیه 6.626×10^{-34}) یا به صورت زیر ساده می‌شود

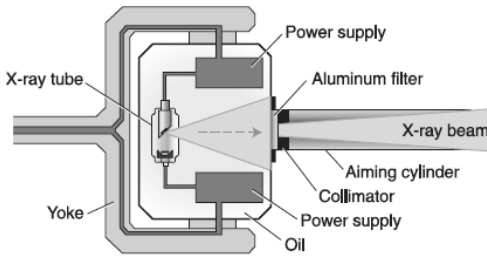
$$E = \frac{1/24}{\lambda}$$

می‌باشد (eV-S $4/13 \times 10^{-15}$)

λ طول موج (نانومتر، nm) می‌باشد

دستگاه تولید اشعه X

می‌کنند زیرا هم توسط کاتد با بار منفی دفع و به آند با بار مثبت جذب می‌شوند. تیوب اشعه X به دلیل جلوگیری از تصادم الکترون‌های سریع در حال حرکت با مولکول‌های گازی که سبب کاهش بارز سرعت آنها می‌شود و جلوگیری از اکسیداسیون و سوختن (burn out) فیلامنت از هوا تخلیه شده است.

شکل ۳-۱: سرتیوب شامل منبع نیرو و روغنی است که گرما را از تیوب اشعه X دور می‌کند مسیر اشعه X مفید از آند، دیواره شیشه‌ای تیوب اشعه X، روغن و سرانجام یک فیلتر آلومینیومی است. اندازه پرتو با محفظه فلزی تیوب و کولیماتور محدود می‌شود. فوتون‌های کم انرژی ترجیحاً توسط فیلتر آلومینیومی حذف می‌شوند.

✓ آند

آند، تارگت تنگستن فرو رفته در بخش مسی است که موجب تبدیل انرژی جنبشی الکترون‌های حاصله از فیلامنت به فوتون اشعه X می‌شود. بیش از ۹۹٪ انرژی جنبشی الکترون‌ها به گرما تبدیل می‌شود. خصوصیات تنگستن برای یک تارگت ایده‌آل شامل: عدد اتمی بالا (۷۴) (تولید کارآمد اشعه X)، نقطه ذوب بالا (3422°C) (تحمل گرمای ایجاد شده حین تولید اشعه X)، هدایت گرمایی زیاد ($173\text{ Wm}^{-1}\text{ K}^{-1}$) و (پراکنش حرارت ایجاد شده از تارگت) فشار بخار پایین در دمای ایجاد شده حین کار با تیوب اشعه (کمک به حفظ خلأ در تیوب در دمای عملکردی بالا) می‌باشد. تارگت تنگستن مشخصاً روی یک بلوک بزرگ مسی قرار گرفته و مس هدایت‌کننده گرمایی خوبی است

قسمت اساسی دستگاه تولید اشعه X، تیوب اشعه X و منبع انرژی آن است. تیوب اشعه X درون سر تیوب قرار گرفته و همراه آن برخی از اجزای منبع انرژی قرار دارد

✓ تیوب اشعه X

غالباً تیوب داخل سر تیوب قرار می‌گیرد تا کیفیت تصویر رادیوگرافی را افزایش دهد (با افزایش فاصله منبع - جسم و به حداقل رساندن دیستوریشن). پانل کنترل به اپراتور اجازه تنظیم زمان تابش و غالباً انرژی و میزان اکسپوزر اشعه X را می‌دهد. تیوب اشعه X از یک کاتد و آند که در یک محفظه یا تیوب شیشه‌ای که از هوا خالی شده باشد تشکیل می‌شود (شکل ۳-۱). الکترون‌ها از یک فیلامنت در کاتد به یک هدف در آند جریان دارند جایی که انرژی بعضی الکترون‌ها به اشعه X تبدیل می‌شود.

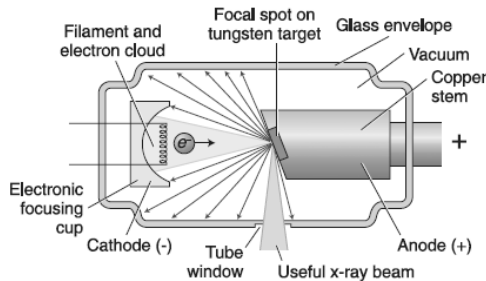
✓ کاتد

کاتد شامل فیلامنت و کاسه متمرکز کننده می‌باشد، فیلامنت منبع الکترون‌های داخل تیوب اشعه X می‌باشد و سیم پیچی از تنگستن به قطر ۲ mm و طول ۱ cm یا کم تر می‌باشد و معمولاً حاوی ۱٪ توریوم برای افزایش آزاد شدن الکترون‌ها از سیم پیچ داغ می‌باشد. فیلامنت توسط جریان با ولتاژ پایین تا حد التهاب گرم می‌گردد و متناسب با حرارت آن الکترون‌ها از آن ساطع می‌گردند. فیلامنت درون کاسه متمرکز کننده قرار دارد که یک انعکاس دهنده مقعر با بار منفی و از جنس مولیبدن می‌باشد. شکل پارابولیک کاسه متمرکز کننده به طریقه الکترواستاتیک الکترون‌ها را به ناحیه مربعی کوچکی روی آند «نقطه کانونی» می‌رساند (شکل ۴-۱) الکترون‌ها به سمت نقطه کانونی حرکت

چرخان راه می چرخاند، خارج از تیوب قرار دارد. آند دوار در دستگاه پرتونگاری داخل دهانی کاربرد ندارد اما ممکن است در دستگاه های سفالومتری، CBCT و دستگاه های MD CT که نیازمند تولید اشعه بیشتر برای زمان طولانی تری هستند بکار رود.

✓ منبع نیرو

عملکرد اولیه منبع نیرو: (۱) فراهم کردن جریان با ولتاژ پایین جهت گرم کردن فیلامنت (۲) ایجاد اختلاف پتانسیل بالابرای شتاب دادن به حرکت الکترون ها از کاتد به نقطه کانونی آند. تیوب اشعه X و دو ترانسفورمر درون یک محفظه فلزی با اتصال الکتریکی به زمین قرار دارند که هد (head) دستگاه اشعه X نامیده می شود.

شکل ۴-۱: اجزاء اصلی تیوب اشعه X نامگذاری شده اند. اشعه X تولید شده در تارگت در تمام جهتها حرکت می کند.

✓ جریان تیوب (mA)

حین تولید اشعه X، الکترون های تولید شده در فیلامنت در آند جذب می شوند.

"جریان تیوب" عبور الکترون ها داخل تیوب از فیلامنت کاتد به سمت آند است. مقدار این جریان با کنترل (mA) تنظیم می شود که مقاومت و شدت جریان فیلامنت را تنظیم می کند و باعث تنظیم تعداد الکترون های ساطع شده می گردد. در بسیاری

و گرما را از تنگستن دور می کند و خطر ذوب تارگت را کاهش می دهد. نقطه ی کانونی منطقه ای از تارگت است که کاسه متمرکز کننده، الکترون ها را به سمت آن هدایت می کند و اشعه X تولید می شود. وضوح تصویر رادیوگرافی (sharpness) با کاهش اندازه نقطه کانونی افزایش می یابد هر چند حرارت تولید شده در واحد منطقه تارگت با کاهش اندازه منطقه کانونی افزایش می یابد.

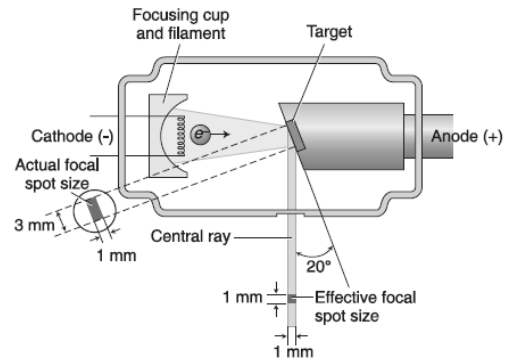
برای سود بردن از یک منطقه کانونی کوچک و در عین حال پخش الکترون ها در منطقه وسیعتری از آند، تارگت با زاویه نسبت به پرتو الکترون ها قرار می گیرد. اندازه ظاهری نقطه کانونی مشاهده شده از موقعیتی عمود بر پرتو الکترون ها (نقطه کانونی مؤثر) کوچکتر از اندازه حقیقی نقطه کانونی است و تارگت با زاویه ۲۰° نسبت به پرتو مرکزی قرار می گیرد (شکل ۵-۱). اندازه نقطه کانونی مؤثر تقریباً ۱×۱ mm می شود در حالی که نقطه کانونی حقیقی اندازه ای حدود ۱×۳ mm دارد و این نقطه کانونی مؤثر کوچک تر منبع ظاهری پرتو X کوچک و افزایش در وضوح تصویر را نتیجه خواهد داد البته همراه با یک فوکال اسپات حقیقی بزرگتر با دفع گرمایی بیشتر. این آندها، آند ثابت هستند، چون هیچ پخش متحرکی ندارند. روش دیگر پخش حرارت از یک نقطه کانونی کوچک، استفاده از آند دوار است که تارگت تنگستن به شکل یک صفحه ی تنگستن پخ شده است که در حین کار تیوب می چرخد. در نتیجه الکترون ها به نقاط متوالی تارگت برخورد نموده و سبب افزایش اندازه نقطه کانونی به میزانی متناسب با محیط دیسک پخ شده می گردد و حرارت را در این سطح وسیع پخش می کند آند دوار قابل استفاده در تیوب هایی با جریان ۵۰۰-۱۰۰ mA است که حدود ۵۰-۱۰ برابر مقداری است که در آند ثابت کاربرد دارد. تارگت و موتور چرخاننده آن درون تیوب هستند و سیم پیچ ثابت که با سرعت ۳۰۰۰ دور در دقیقه ناحیه

الکترون‌های اطراف فیلامنت به سمت تارگت مثبت سرعت می‌یابند و جریان درون تیوب برقرار می‌شود. اگر ولتاژ تیوب زیاد باشد اشعه‌های X تولید شده در تارگت بیشترین بازدهی را دارند و قدرت پالس‌های اشعه X در وسط هر پالس به حداکثر می‌رسد. در نیمه بعدی (یا نیمه منفی) هر سیکل، فیلامنت قطب مثبت و تارگت قطب منفی می‌شود. در این هنگام الکترون‌ها در فضای خالی بین دو قطب تیوب جریان پیدا نمی‌کنند. در طول این نیم سیکل هیچ اشعه X تولید نمی‌شود. بنابراین زمانی که یک تیوب با جریان ۶۰ سیکل بر ثانیه AC، توان دهی می‌شود ۶۰ پالس اشعه X در هر ثانیه تولید می‌شود که مدت زمان هر یک $\frac{1}{120}$ ثانیه است. این نوع مدار تولید نیرو که جریان متناوب با شدت بالا مستقیماً از تیوب می‌گذرد تولید اشعه X را به نیمی از سیکل جریان متناوب محدود می‌کند و به نام خود یکسو کننده یا یکسو کننده نیم موج نامیده می‌شود. تقریباً همه دستگاه‌های دندانپزشکی اشعه X رایج، خود یکسو کننده هستند.

برخی کارخانه‌های تولیدکننده دستگاه اشعه X دندانپزشکی، دستگاه‌هایی تولید می‌کنند که جریان معمول ۶۰ سیکل AC، خود یکسوکننده نیم موج را با یک منبع نیرو فرکانس بالا و یکسو کننده تمام موج جایگزین می‌کند. این امر سبب تولید یک پتانسیل ثابت بین آند و کاتد و تولید اشعه X طی کل سیکل می‌شود این ولتاژ تقریباً ثابت، اشعه X با طیف محدود انرژی را موجب می‌شود. که در نتیجه میانگین انرژی اشعه X تولید شده توسط این دستگاه‌ها بالاتر از دستگاه‌های رایج یکسو کننده نیم موجی است که در همان ولتاژ کار می‌کنند.

چون تولید اشعه X در کل سیکل ولتاژ صورت می‌گیرد دستگاه‌های با پتانسیل ثابت نیاز به زمان اکسپوزر

از دستگاه‌های داخل دهانی دندانپزشکی، تنظیم mA ثابت بوده و ۷-۱۰ mA می‌باشد. بعضی دستگاه‌ها امکان انتخاب mA ۲-۱۰ را دارند.

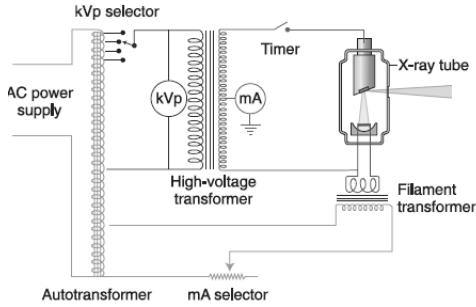

شکل ۵-۱: زاویه‌ی تارگت نسبت به پرتو مرکزی دسته پرتو X اثر بارزی در اندازه نقطه کانونی دارد. نقطه‌ی کانونی مؤثر بسیار کوچک تر از اندازه‌ی نقطه کانونی حقیقی است. در نتیجه اشعه‌ای با اندازه فوکال اسپات مؤثر کوچک، تصاویر با رزولوشن بالا تولید می‌کند و امکان انتشار گرمای ایجاد شده در آند را در سطح وسیع تری فراهم می‌کند.

✓ ولتاژ تیوب

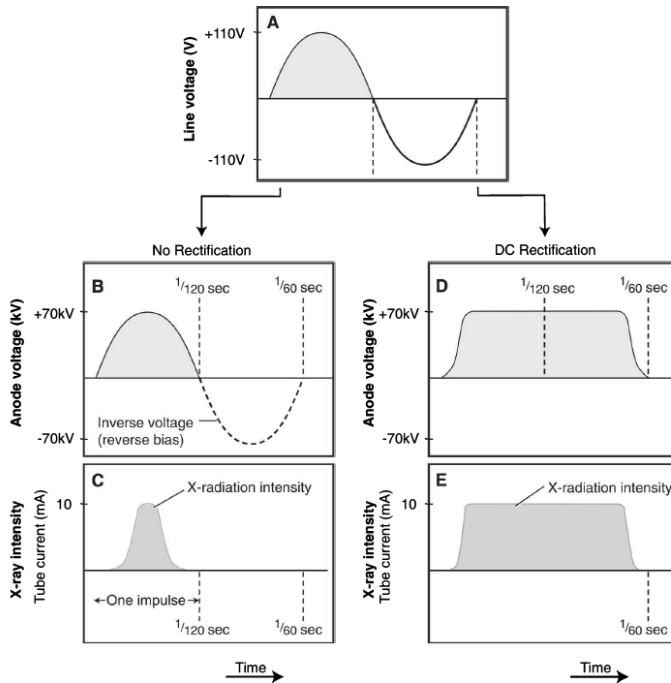
برای ایجاد الکترون‌های با انرژی کافی برای تولید اشعه X یک جریان با ولتاژ بالا بین آند و کاتد مورد نیاز است. تنظیم‌کننده kVp، جریان ترانسفورمر ولتاژ بالا را برای ایجاد ولتاژ حداکثر جریان ورودی (۲۲۰-۱۱۰) تنظیم می‌کند.

عموماً دستگاه‌های داخل دهانی، پانورامیک و سفالومتری با ۵۰-۹۰ kVp عمل می‌کنند در حالی که دستگاه‌های CT در محدوده‌ی ۹۰-۱۲۰ kVp عمل می‌کنند. چون پোলارایته جریان متناوب است (۶۰ سیکل در ثانیه) پোলارایته تیوب اشعه X در همان فرکانس تغییر می‌کند (شکل ۸-۱). زمانی که پোলارایته داخل تیوب سبب شود تا تارگت آند به قطب مثبت و فیلامنت به قطب منفی تبدیل گردد،

شکل ۶-۱: مداربندی دستگاه پرتو x دندانپزشکی و اجزاء اصلی آن نامگذاری شده اند. اپراتور kVp مورد نظر را از اتوترانسفورمر انتخاب می کند و ولتاژ توسط تنظیم ترانسفورمر ولتاژ بالا افزایش یافته و برای تیوب اشعه x بکار می رود. kVp dial ولتاژ سمت ولتاژ پایین ترانسفورمر را اندازه گیری می کند اما برای نمایش ولتاژ مربوط به جریان تیوب درجه بندی شده است. تایمر جریان تیوب را برای فواصل مطلوب زمان اکسپوژر می بندد. mA dial عبوری از مدار تیوب را اندازه گیری می کند. جریان فیلامنت، کاتد فیلامنت را گرم کرده و با mA selector تنظیم می شود.

کوتاهتری برای تولید همان تعداد فوتون اشعه X دارند و حرکت بیمار به حداقل می رسد. شدت فوتون اشعه X تولید شده یکدست و قابل اطمینان می باشد به خصوص با زمان اکسپوژر کوتاه که در استفاده، از گیرنده های دیجیتال که پرتو نابی کمتری نیاز دارد اهمیت کاربردی دارد. اشعه X تولید شده با دستگاه های پتانسیل ثابت در همان kVp، میانگین انرژی بالاتری داشته که کنتراست تصویر رادیوگرافیک را کاهش می دهد. برای جبران این اثر، دستگاه های اشعه X با پتانسیل ثابت در kVp مختصری کمتر، معمولاً ۶۵-۶۰ کار می کنند. طیف محدودتر انرژی با فوتون های کم انرژی بیشتر، دوز تابشی بیمار را تا ۴۰٪ - ۳۵ در مقایسه با ژنراتورهای AC رایج اشعه X کاهش می دهد.

تصویر ۷-۱: (A) جریان متناوب وارد شده ولتاژ (V) ۱۱۰ و ۶۰ سیکل بر ثانیه در این مورد (B) ولتاژ آند از میزان صفر تا تنظیم شده (در این مورد ۷۰ است) متغیر می باشد. (C) شدت اشعه تولید شده در آند (آبی رنگ) قویاً وابسته به ولتاژ آند بوده و زمانی که ولتاژ تیوب حداکثر است، شدت اشعه نیز در بالاترین حالت می باشد. (D) پتانسیل ثابت ورودی ۱۱۰ در این مورد که در طی سیکل حفظ می شود (E) ولتاژ در آند از صفر حداکثر kVp تنظیم شده (۷۰ kVp در این مورد) متغیر است. توجه کنید که افزایش و کاهش اختلاف پتانسیل در شروع و پایان سیکل می باشد. شدت رادیاسیون که در آند تولید می شود (رنگ آبی) بالاتر بوده و همچنین میزان هتروژن بودن انرژی فوتون ها کمتر است.

✓ زمان سنج

اتم‌سفر خارج می‌شود. هر دستگاه اشعه X جدول توان تیوب (tube rating) مشخصی دارد که بیانگر حداکثر زمان اکسپوژر تیوب می‌باشد که می‌تواند در محدوده مقادیر ولتاژ و جریان تیوب انرژی دار شود بدون آن که خطر ناشی از حرارت بیش از حد به تارگت صدمه بزند. توان تیوب هیچ محدودیتی برای استفاده از دستگاه‌های رادیوگرافی داخل دهانی ایجاد نمی‌کند. (duty cycle) چرخه کار، بیانگر فرکانسی از اکسپوژرهای موفق است بدون اینکه آند بیش از حد گرم شود. این خصوصیت عملکردی از اندازه آند، kVp و mA اکسپوژر و روش مورد استفاده برای خنک نمودن تیوب می‌باشد. یک چرخه کار ۱:۶۰ به این معنی است که ۱ ثانیه اکسپوژر در هر ۶۰ ثانیه می‌توان برقرار کرد.

◀ تولید اشعه‌های X

تداخل بر مشترالونگ (ترمزی) با توقف ناگهانی یا کاهش سرعت الکترون‌های سریع السیر در تارگت با هسته تنگستن رخ می‌دهد. اگر الکترون‌های سریع السیر مستقیماً به هسته اتم‌های تارگت برخورد کنند تمام انرژی جنبشی آنها به یک فوتون منفرد اشعه X تبدیل می‌شود که انرژی آن به kVp با کیلو ولتاژ برابر است (شکل ۸-۱). گرچه بسیاری از الکترون‌های پرسرعت از نزدیک یا با فاصله از هسته اتم تنگستن عبور می‌کنند. در این تداخلات یک الکترون به سمت هسته با بار مثبت کشیده می‌شود و مسیر آن به سمت هسته تغییر می‌کند و مقداری از سرعت خود را از دست می‌دهد. این کاهش سرعت به از دست دادن مقداری از انرژی جنبشی الکترون منجر می‌شود که به شکل تعداد زیادی فوتون جدید آزاد می‌گردد. هرچه الکترون پرسرعت، به هسته نزدیک‌تر شود، مقدار جاذبه الکتروستاتیک بین الکترون و هسته، قوی‌تر بوده و فوتون‌های بر مشترالونگ تولیدی انرژی بالاتری

زمان سنج در مدار ولتاژ بالا برای تنظیم زمان اکسپوژر اشعه X قرار می‌گیرد (شکل ۶-۱). تایمر الکترونیکی مدت زمان به کارگیری ولتاژ بالا در تیوب و در نتیجه زمان تولید اشعه X را کنترل می‌کند. قرار دادن فیلامنت، تحت یک حرکت دائمی با جریان معمولی از عمر فیلامنت می‌کاهد. بنابراین باید ابتدا یک جریان به مدت ۰/۵ ثانیه برای ایجاد حرارت فیلامنت برقرار کرد. سپس جریان با ولتاژ بالا را در مدار برقرار کرد. در برخی مدارها یک جریان اندک دائمی برای ایجاد یک حرارت اندک مطمئن در فیلامنت برقرار است و تأخیر قبل از هر تابش آن کمتر است. بنابراین، این دستگاه‌ها در طول مدت کار خود باید روشن باشند. برخی از تایمرهای دستگاه‌های اشعه X بر حسب کسری از ثانیه و برخی دیگر براساس نواحی اناتومیکی مختلف فک و برخی دیگر بر حسب تعداد ایمپالس در هر تابش بیان می‌گردد. تعداد ایمپالس‌ها تقسیم بر ۶۰ (فرکانس منبع نیرو)، زمان اکسپوژر بر حسب ثانیه را نشان می‌دهد. بنابراین در تنظیم ۳۰ ایمپالس، یعنی ۳۰ ایمپالس تشعشع داریم که معادل نیم ثانیه اکسپوژر است.

✓ توان تیوب و چرخه کار

تیوب‌های اشعه X در تارگت هنگامی که مورد استفاده قرار می‌گیرند گرما تولید می‌کنند. حرارت تولید شده در آند بر اساس واحد حرارتی (HU) با فرمول زیر بیان می‌گردد:

$$HU = kVp \times mA \times S$$

ظرفیت ذخیره حرارتی برای آند تیوب‌های تشخیصی دندانپزشکی تقریباً ۲۰ kHU می‌باشد. گرما از تارگت با هدایت (conduction) به آند مسی و سپس به روغن اطراف و محیط تیوب و با انتقال (convection) به

خود را از دست بدهند. و در نتیجه یک الکترون حامل مقادیر متفاوتی انرژی پس از تداخل با هسته تنگستن می باشد.

انرژی فوتون های اختصاصی گسسته است چون نشان دهنده تفاوت سطوح انرژی لایه های اختصاصی اربیتال الکترونی است و از ویژگی های اتم های تارگت می باشد.

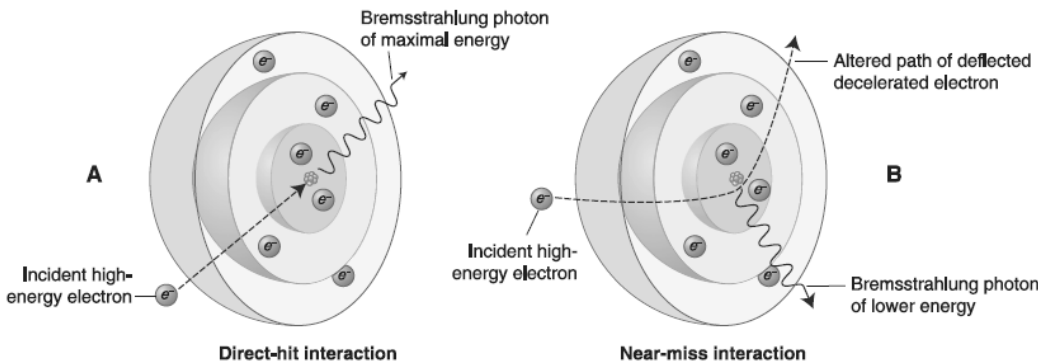
اشعه اختصاصی فقط قسمت بسیار اندکی از اشعه های تولیدی در تیوب اشعه X را می سازد (شکل ۹-۱)

✓ اشعه اختصاصی

اشعه اختصاصی زمانی ایجاد می شود که یک الکترون تصادفی، یک الکترون داخلی را از تارگت تنگستن خارج می کند. وقتی این اتفاق می افتد یک الکترون از اربیتال خارجی به سرعت جذب منطقه خالی در اربیتال داخلی که فاقد الکترون است می گردد. وقتی که الکترون اربیتال خارجی الکترون جایجا شده را جایگزین کند یک فوتون با انرژی معادل اختلاف انرژی باندینگ در اربیتال ساطع می گردد. (شکل ۱۰-۱) تولید اشعه X اختصاصی هیچ مفهوم کاربردی برای رادیوگرافی دندان و فک و صورت ندارد

خواهند داشت. بازده این فرآیند متناسب با مربع عدد اتمی تارگت می باشد، فلزات با Z بالا در انحراف مسیر الکترون های برخوردی مؤثرتر می باشد. تداخلات بر مشترالونگ فوتون های X با طیف پیوسته ای از انرژی تولید می کند. انرژی دسته اشعه X معمولاً بوسیله حداکثر اختلاف پتانسیل (برحسب kVp) بیان می شود. یک دستگاه اشعه X دندانپزشکی با حداکثر ولتاژ ۷۰ kVp، سبب ایجاد ولتاژ متغیر تا حداکثر ۷۰ kVp می شود. بنابراین تیوب مولد فوتون های X با طیف پیوسته در محدوده انرژی حداکثر ۷۰ کیلو الکترون ولت می باشد.

دلایل وجود طیف پیوسته: (۱) وجود یک ولتاژ پیوسته متغیر بین تارگت و فیلامنت سبب می گردد که الکترون هایی که به تارگت برخورد می کنند انرژی جنبشی متفاوتی داشته باشند. (۲) الکترون های بمباران کننده از فواصل متفاوتی از هسته تنگستن عبور می کنند. بنابراین محدوده انحراف آنها متغیر است. در نتیجه آنها مقدار متفاوتی از انرژی به فرم فوتون بر مشترالونگ تولید می کنند. (۳) بسیاری از الکترون ها در تداخلات متعدد بر مشترالونگ در تارگت تنگستنی شرکت می کنند پیش از آنکه تمام انرژی

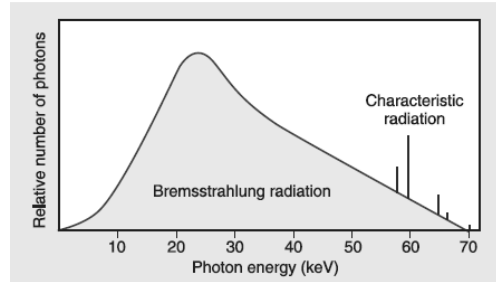

شکل ۸-۱: پرتوهای بر مشترالونگ در اثر برخورد مستقیم الکترون ها به هسته تارگت (A) یا در اثر عبور الکترون ها از نزدیکی هسته تولید می شوند که منجر به کاهش سرعت و انحراف مسیر الکترون ها می گردد (B).

(کلیماسیون) و شدت (فاصله بین تارگت و بیمار) می‌باشد.

✓ زمان اکسپوژر (S)

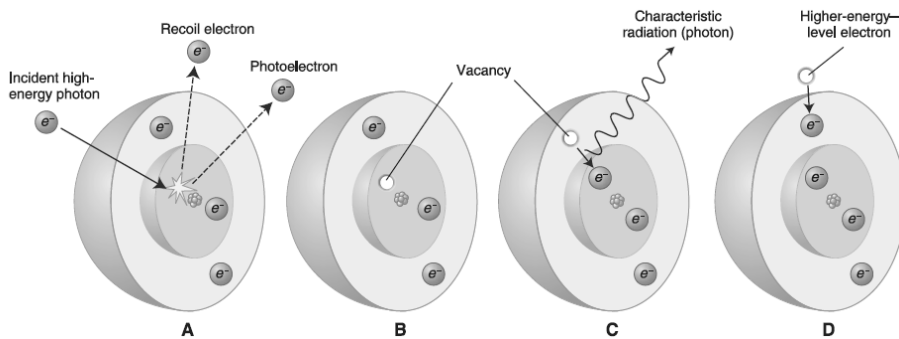
تغییر زمان تابش که معمولاً بصورت کسری از ثانیه اندازه‌گیری می‌شود مدت اکسپوژر و تعداد فوتون‌های تولید شده را تغییر می‌دهد. وقتی زمان تابش دو برابر می‌گردد تعداد فوتون‌های حاصله با انواع انرژی‌ها در طیف اشعه X ساطع شده، دو برابر می‌گردد ولی میزان انرژی فوتون‌ها ثابت می‌ماند (شکل ۱۱-۱)

شکل ۹-۱: طیف فوتون‌های ساطع شده از دستگاه اشعه X که در ۷۰ kVp تولید شده است. قسمت اعظم پرتوها، از نوع برمشترالونگ و بخش کوچکی از آن پرتو اختصاصی است.

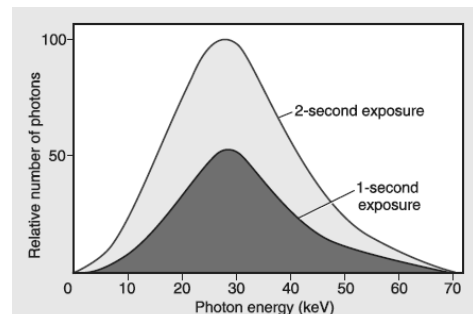
◀ عوامل کنترل‌کننده دسته پرتو اشعه X

شامل زمان تابش اشعه (زمان سنج) مقدار اکسپوژر (mA)، انرژی اشعه (kVp) و فیلتراسیون، شکل پرتو

شکل ۹-۱: اشعه‌ی اختصاصی. (A) یک الکترون برخوردی از یک اربیتال داخلی یک الکترون را به خارج می‌فرستد و یک فوتوالکترون ایجاد می‌کند. یک الکترون recoil و یک فضای خالی ایجاد می‌کند (B و C) این فضا با یک الکترون از لایه‌ی خارجی پر می‌شود و یک فوتون با انرژی معادل اختلاف انرژی سطوح بین دو مدار ساطع می‌شود. (D) الکترون‌ها از مدارهای مختلف ممکن است درگیر شده و منشاء سایر فوتون‌های اختصاصی شوند. بنابراین انرژی فوتون‌های آزاد شده، مختص اتم تارگت خواهد بود.

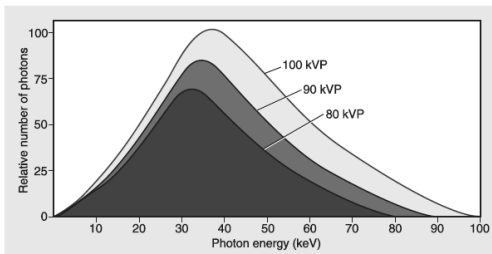
شکل ۱۱-۱: طیف انرژی فوتون‌ها نشان می‌دهد که با افزایش زمان اکسپوژر (ثابت ماندن kVp و ولتاژ تیوب)، تعداد کل فوتون‌ها نیز زیاد می‌شود متوسط انرژی و حداکثر انرژی دسته پرتو بدون تغییر می‌ماند.

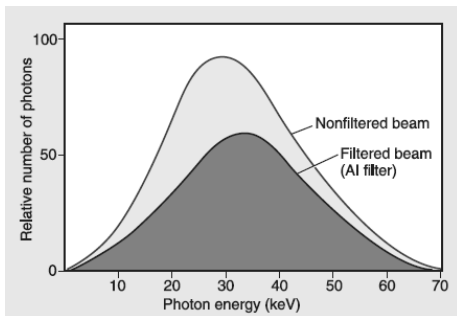
✓ ولتاژ تیوب (kVp)

✓ جریان تیوب (mA)

افزایش kVp باعث افزایش اختلاف پتانسیل بین کاتد و آند و در نتیجه افزایش انرژی هر یک از الکترون ها به هنگام برخورد به آند می گردد. هرچقدر انرژی یک الکترون افزایش یابد احتمال تبدیل شدن آن به فوتون های اشعه X افزایش می یابد. افزایش kVp باعث (۱) افزایش تعداد فوتون های تولیدی (۲) افزایش میانگین انرژی آن ها و (۳) افزایش حداکثر انرژی آن ها می شود (شکل ۱۳-۱).

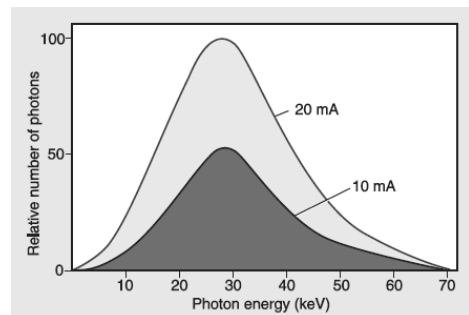
شکل ۱۳-۱: طیف انرژی فوتون ها نشان می دهد که با افزایش kVp (جریان تیوب و زمان اکسپوزر ثابت باشد)، افزایشی در متوسط انرژی دسته پرتو با تعداد کل فوتون های ساطع شده و حداکثر انرژی فوتون ها دیده می شود (با شکل ۱۲-۱ و ۱۳-۱ مقایسه شود).

شکل ۱۴-۱: فیلتراسیون دسته پرتو X با آلومینیوم به طور انتخابی فوتون های کم انرژی را حذف می کند، در نتیجه شدت دسته پرتو کاهش و متوسط انرژی پرتو افزایش می یابد.

کمیت اشعه تولیدی توسط تیوب اشعه X (همین طور تعداد فوتون هایی که به بیمار و فیلم می رسد) مستقیماً متناسب با جریان تیوب است. وقتی که mA افزایش می یابد نیروی بیشتری برای فیلامنت فراهم می گردد که سبب داغ شدن آن و آزاد شدن الکترون بیشتری به جهت برخورد با تارگت جهت تولید پرتو می گردد. بنابراین کمیت اشعه تولید شده متناسب با حاصل ضرب زمان و جریان تیوب می باشد. تا زمانی که حاصل ضرب mA و زمان مقدار ثابتی باشد کمیت اشعه تولیدی بدون توجه به تغییرات میلی آمپر و زمان ثابت باقی می ماند. برای مثال دستگاهی که با ۱۰ میلی آمپر به مدت ۱ ثانیه (۱۰ mAs) کار می کند همان مقدار پرتو تولید می کند که با ۲۰ میلی آمپر به مدت ۰/۵ ثانیه کار کند (۱۰ mAs) اصطلاح کمیت یا شدت (intensity) اشعه به تعداد فوتون های اشعه X اطلاق می شود. (شکل ۱۲-۱)

خطی بودن و قابلیت تکرار تنظیمات mA و S اغلب در برنامه نویسی کنترل کیفیت واحدهای اشعه X شامل دستگاه هایی که در تصاویر دندانپزشکی و فک و صورت کاربرد دارند وجود دارد.

شکل ۱۲-۱: طیف انرژی فوتون ها نشان می دهد که با افزایش جریان (mA) تیوب (kVp و زمان اکسپوزر ثابت می ماند)، تعداد کل فوتون ها نیز زیاد می شود. متوسط انرژی و حداکثر انرژی دسته پرتو بدون تغییر باقی می ماند.

✓ فیلتراسیون

فوتون‌های کم انرژی که نمی‌توانند به گیرنده برسند در اکسپوژر بیمار و خطر آن نقش دارند اما فایده‌ای ندارند. در نتیجه حذف این فوتون‌های کم انرژی مطلوب است. یک راه قرار دادن دیسک فلزی (فیلتر) در مسیر پرتو می‌باشد. فیلتر ترجیحاً فوتون‌های کم انرژی را حذف می‌کند در حالی که به فوتون‌های پر انرژی که قابلیت شرکت در تشکیل تصویر را دارند اجازه عبور می‌دهد (شکل ۱۵-۱).

فیلتراسیون ذاتی شامل موادی است که فوتون‌های اشعه X حین حرکت از نقطه کانونی روی تارگت به سمت خارج از تیوب که دسته اشعه X قابل استفاده را می‌سازند با آن برخورد می‌کنند.

فیلتراسیون ذاتی شامل دیواره شیشه‌ای تیوب اشعه X و روغن احاطه کننده آن و مواعی است که از خروج روغن از مسیر ویژه در دستگاه اشعه X جلوگیری می‌کنند و اغلب معادل ۲-۵/۰ آلومینیوم است. فیلتراسیون اضافه شده به شکل صفحات آلومینیوم در مسیر خروجی سر دستگاه اشعه X نصب شده است. فیلتراسیون کلی، مجموع فیلتراسیون ذاتی و فیلتراسیون اضافه شده می‌باشد و باید معادل ۱/۵ آلومینیوم برای دستگاه تا ۷۰ kVp و ۲/۵ آلومینیوم برای دستگاه‌های با ولتاژهای بالاتر باشد.

✓ کلیماسیون

کلیماتور یک مانع فلزی با یک مدخل در قسمت وسط است که برای شکل دادن و کاهش اندازه دسته پرتو X کاربرد دارد و میزان حجم تحت تابش بیمار را نیز کاهش می‌دهد.

کلیماتورها گرد و مستطیلی هستند کلیماتور گرد، به قطر ۷ cm (۲-۳ اینچ) است. کلیماتور گرد به شکل یک صفحه ضخیم از جنس یک ماده فلزی (غالباً سرب)

است که دارای یک منفذ گرد در مرکز است که در خارج سر تیوب قرار می‌گیرد و دسته اشعه X از آن خارج می‌گردد. و معمولاً درون سیلندرهای راهنمای انتهایی باز ساخته می‌شوند.

کلیماتورهای مستطیلی، اندازه پرتو را تا مقدار اندکی بزرگتر از گیرنده‌های اشعه X محدود می‌کنند، بنابراین اکسپوژر بیمار را بیشتر کاهش می‌دهند. برخی از ابزارهای فیلم نگهدار کولیماسیون مستطیلی اشعه X را فراهم می‌کنند. کلیماسیون کیفیت تصویر را بهبود می‌بخشد. بافت‌های سخت و نرم حدود ۹۰٪ فوتون‌های اشعه X را جذب کرده و ۱۰٪ فوتون‌ها از بیمار عبور کرده و به گیرنده می‌رسند. بسیاری از فوتون‌های جذب شده در بافت تحت تابش، از طریق پروسه‌ای به نام پراکندگی کمپتون، پرتو پراکنده تولید می‌کنند که در همه جهات حرکت کرده، برخی به گیرنده می‌رسند و از کیفیت آن می‌کاهند. کلیماسیون، حجم اکسپوژر و در نتیجه تعداد فوتون‌های پراکنده‌ای را که به گیرنده می‌رسد کاهش می‌دهد و اکسپوژر بیمار کاهش یافته و تصاویر بهبود می‌یابد.

✓ قانون عکس مجذور

شدت یک دسته پرتو X (تعداد فوتون‌های X عبوری در هر مقطع عرضی و از یک زمان اکسپوژر) بسته به فاصله از نقطه کانونی دارد. شدت پرتو تابیده با مجذور فاصله از منبع نسبت عکس را دارد، علت این کاهش آن است که دسته پرتو X حین خروج از منبع متباعد می‌گردد و رابطه به صورت زیر است:

$$\frac{I_1}{I_2} = \frac{(D_2)^2}{(D_1)^2}$$

که I شدت پرتو و D فاصله را نشان می‌دهد بنابراین اگر دوز ۴ گری در فاصله ۱ متری اندازه‌گیری شود، دوز حاصله در فاصله ۲ متری ۱ گری و در فاصله ۴ متری حدود ۰/۲۵ گری خواهد بود. بنابراین تغییر

با اتم های ماده جاذب یا با فوتون های پراکنده شده از پرتو می باشد.

در تداخلات پراکندگی، فوتون ها با اتم های بافت تداخل یافته اما سپس در مسیر دیگری خارج می شوند. فراوانی این تداخلات به نوع بافت در معرض تابش وابسته است. استخوان بیشتر تمایل به جذب فوتون های اشعه X دارد در حالی که بافت نرم بیشتر تمایل دارد به آنها اجازه عبور بدهد بنابراین هر چند پرتو اصابت کننده با بیمار از نظر فضایی هموزن است پرتو باقیمانده، پرتوی که از بیمار خارج می شود هتروژن است که بعلت جذب افتراقی ساختارهای آناتومیکی است که از آنها می گذرد. این تفاوت در اکسپوژر فیلم یا گیرنده دیجیتال تصویر رادیوگرافیک را تشکیل می دهد.

فاصله بین تیوب اشعه X و بیمار اثر کاملاً مشخصی بر اکسپوژر پوست دارد.

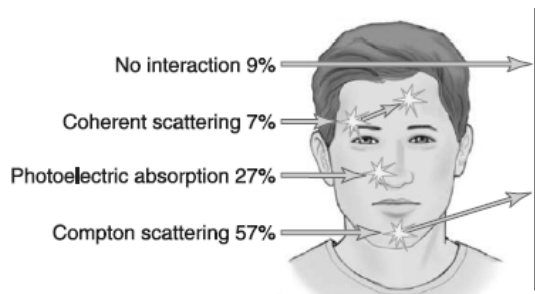
افزایش فاصله عمل کننده از منبع اشعه X روشی کارآمد را به جهت به حداقل رساندن دوز اشعه می باشد.

تداخلات اشعه X با ماده

در تصویر برداری دندانپزشکی، پرتو اشعه X وارد صورت بیمار شده با بافت های نرم و سخت تداخل کرده و سپس با یک گیرنده دیجیتال یا فیلم برخورد می کند. پرتو شامل فوتون ها با انرژی متفاوت می باشد اما از نظر فضایی هموزن است. به همین دلیل است که شدت پرتو در اصل از مرکز پرتو به سمت خارج یکنواخت است. وقتی پرتو از بیمار عبور می کند مستهلک شده و شدت آن کاهش می یابد. این استهلاک ناشی از جذب هر فوتون در دسته پرتو

جدول ۱-۲: تداخل فوتون ها از پرتو اشعه X تشخیصی

مفهوم کاربردی	پراکندگی	یونیزاسیون	تداخل
پایه تشکیل تصاویر رادیوگرافی	خیر	بله	جذب فوتون
اشعه پراکنده می تواند باعث کاهش کیفیت تصویر شده و پرسنل و بیمار را اکسپوز کنند	بله	بله	پراکندگی کمپتون
مشارکت کمی در اشعه پراکنده دارد	خیر	خیر	پراکندگی کوهرنت

شکل ۱-۱۵: فوتون های دسته پرتو X با جسم به صورت اولیه توسط پراکندگی کمپتون (A) تداخل می کنند (۵۷٪ تداخلات اولیه) که در این حالت فوتون پراکنده ممکن است به فیلم برخورد کرده و به دلیل ایجاد مه آلودگی از کیفیت تصویر رادیوگرافی بکاهد. شایع ترین تداخل بعدی، جذب فتوالکتریک است (۲۷٪) که فوتون متوقف می شود. تصویر رادیوگرافیک توسط فوتون هایی که از ساختار با عدد اتمی پایین عبور می کنند (بافت نرم) و ترجیحاً توسط ساختارهای با عدد اتمی بالا دچار جذب فوتوالکتریک می شوند (استخوان، دندان و ترمیم فلزی) ایجاد می شود. فوتون های نسبتاً کمی (۷٪) داخل جسم دچار پراکندگی کوهرنت می شوند یا بدون تداخل از جسم عبور کرده و گیرنده تصویر را اکسپوز می کنند (۹٪).

می‌کند (پراکنده) 7% کل تداخلات را شامل می‌شود و نقش بسیار اندکی در مه آلودگی فیلم دارد زیرا تعداد کل فوتون‌های پراکنده کم و سطح انرژی آنها برای رسیدن به فیلم بسیار اندک است (جدول ۳-۱) به دلیل اینکه هیچ گونه انرژی به اتم بیولوژیک منتقل نشده و یونیزاسیون رخ نداده، تأثیرات پراکنده‌گی کوهرننت قابل ملاحظه نمی‌باشد.

✓ جذب فتوالکتریک

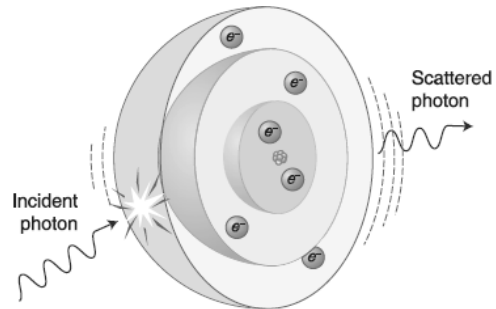
جذب فتوالکتریک در تصویربرداری تشخیصی بسیار مهم است و زمانی روی می‌دهد که فوتون اولیه با الکترون اربیتال داخلی اتم در بیمار برخورد می‌کند (شکل ۱۷-۱). فوتون برخوردی همه انرژی خود را از دست می‌دهد و به الکترون منتقل می‌کند و از بین می‌رود.

انرژی جنبشی که به فتوالکترون منتقل می‌شود معادل با میزان انرژی فوتون برخوردی منهای انرژی باندینگ الکترون است. در اتم‌های با عدد اتمی کم (مثل آهنیایی که در مولکول‌های بیولوژیک وجود دارند) انرژی باندینگ اندک است بنابراین فتوالکترون بیشترین مقدار انرژی فوتون برخوردی را به دست می‌آورد. بسیاری از تداخلات فتوالکتریک در اربیتال ۱S روی می‌دهد زیرا تراکم ابر الکترونی در این ناحیه بیشترین است و احتمال تداخلات در این ناحیه بیشتر است.

در تداخلات جذب، فوتون‌ها با اتم‌های بافت تداخل کرده و از بین می‌روند و انرژی خود را به انرژی جنبشی الکترون خارج شده تبدیل می‌کند. سه نوع استهلاک انرژی و تضعیف پرتو وجود دارد: (۱) پراکنده‌گی کوهرننت (۲) جذب فتوالکتریک (۳) پراکنده‌گی کمپتون (شکل ۱۵-۱) حدود 9% از فوتون‌های اولیه بدون هیچگونه تداخلی از بیمار عبور می‌کند و با گیرنده برخورد کرده و تصویر را تشکیل می‌دهد.

✓ پراکنده‌گی کوهرننت

در پراکنده‌گی کوهرننت (کلاسیک، الاستیک یا Rayleigh) فوتون برخوردی کم انرژی (10 keV) با کل اتم برخورد می‌کند. فوتون برخوردی باعث برانگیختگی لحظه‌ای اتم خواهد شد (شکل ۱۶-۱).

شکل ۱۶-۱: پراکنده‌گی کوهرننت ناشی از تداخل فوتون برخوردی کم انرژی با یک اتم کامل سبب می‌شود که بطور لحظه‌ای دچار نوسان شود. پس از آن، اتم بلافاصله به حالت اولیه بر می‌گردد و یک فوتون پراکنده با همان انرژی و در زاویه‌ای متفاوت با مسیر فوتون برخوردی ساطع شود.

فوتون برخوردی از بین می‌رود و اتم برانگیخته به وضعیت اولیه بر می‌گردد و فوتون X دیگری با همان انرژی فوتون برخوردی تولید می‌کند. فوتون ثانویه در مسیری متفاوت نسبت به مسیر فوتون اولیه ساطع می‌شود و در نتیجه مسیر اشعه X برخوردی هم تغییر

جدول ۳-۱: سرنوشت ۱ میلیون فوتون برخوردی در تصاویر بابت وینگ

کلها	فوتون پراکنده	فوتون‌های اولیه	سرنوشت فوتون برخوردی	تداخل
۱۵۲/۵۷۰	۷۸/۱۱۷	۷۴/۴۳۵	پراکندگی از ساختار اتم	پراکندگی کوهرنت
۵۲۹/۱۴۵	۲۶۱/۰۴۱	۲۶۸/۱۰۴	خروج الکترون داخلی و توقف و جذب آن آزادسازی اشعه اختصاصی خروج الکترون خارجی و نیز اشعه پراکنده	جذب فوتوالکتریک
۱/۱۱۵/۳۰۰	۵۹۴/۳۶۰	۵۶۵/۹۳۹	عبور بیمار	پراکندگی کمپتون
۴۷۰/۸۵۵	۳۷۹/۳۵۰	۹۱/۵۰۴		فاقد تداخل
۱/۲۶۷/۸۶۹	۱/۲۶۷/۸۶۸	۱/۰۰۰/۰۰۰		کل

وضوح در کلیشه های دندانپزشکی بصورت اختلاف دانسیته چشمی مینا، عاج، پالپ، استخوان و بافت نرم قابل رویت است.

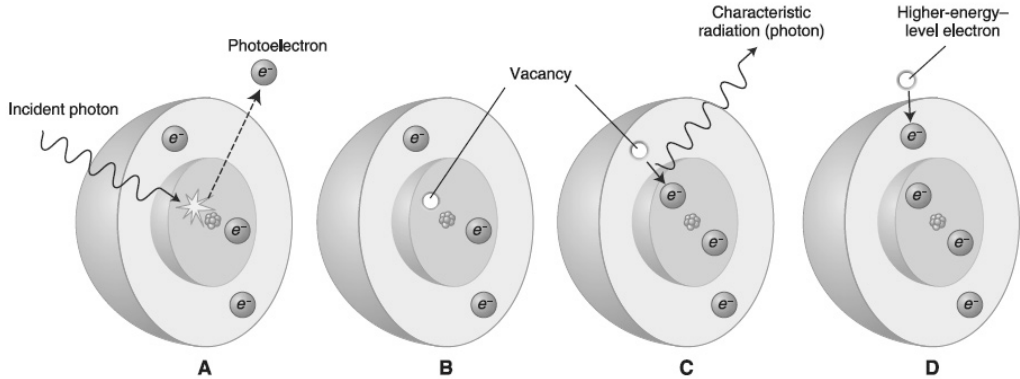
✓ پراکندگی کمپتون

پراکندگی کمپتون زمانی رخ می‌دهد که یک فوتون با یک الکترون اربیتال خارجی تداخل انجام می‌دهد. ۵۷٪ فوتون‌های جذب شده در دسته پرتو X دندانپزشکی توسط پراکندگی کمپتون جذب می‌شوند (شکل ۱۸-۱) فوتون برخوردی با الکترون خارجی واکنش می‌دهد و سبب می‌شود که الکترون لایه خارجی انرژی جنبشی دریافت کند و از نقطه ای که تصادم رخ داده خارج شود. مسیر فوتون اولیه به خاطر تصادم رخ داده منحرف می‌گردد و از محل تصادم در مسیر جدیدی پراکنده می‌شود. انرژی فوتون پراکنده معادل اختلاف انرژی فوتون اولیه یا مجموع انرژی جنبشی که الکترون بازگشتی دریافت کرده و انرژی باندینگ آن می‌باشد. مشابه جذب فوتوالکتریک، پراکندگی کمپتون سبب از دست رفتن الکترون و یونیزاسیون اتم جاذب می‌شود. فوتون‌های پراکنده به طی مسیر جدید خود ادامه داده و سبب یونیزاسیون بیشتری می‌شوند. الکترون‌های بازگشتی نیز انرژی خود را با یونیزه کردن سایر اتم‌ها از دست می‌دهند.

حدود ۲۷٪ تداخلات دسته پرتو X دندانپزشکی توسط جذب فوتوالکتریک می‌باشد. اتم شرکت کننده در پدیده یونیزه است و کمبود الکترون آن (معمولاً در اربیتال ۱S) به سرعت با استفاده از الکترون های ۲S یا ۲p جبران می‌شود که این امر همراه با آزاد سازی اشعه اختصاصی است. اربیتال ۱ الکترون جایجا شده هر چه باشد فوتون‌های اختصاصی تولید شده چنان انرژی کمی دارند که در بیمار جذب شده و سبب مه آلودگی فیلم نمی‌شوند. الکترون برگشتی خارج شده طی جذب فوتوالکتریک، قبل از، از دست دادن انرژی خود از راه یونیزاسیون ثانویه، فقط مسافت اندکی را در ماده جاذب طی می‌کند. فرکانس تداخلات فوتوالکتریک مستقیماً با توان سوم عدد اتمی تغییر می‌کند. و رابطه معکوس با توان سوم انرژی فوتون برخوردی (E) دارد

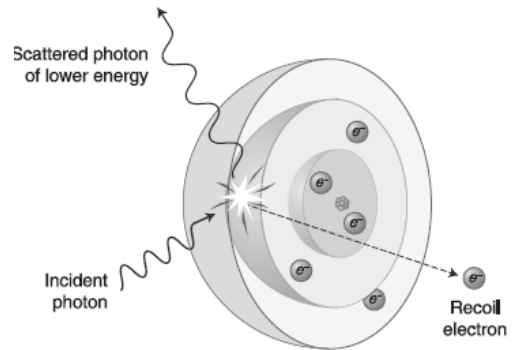
$$\text{احتمال تداخل فوتوالکتریک} = \frac{Z^3}{E^3}$$

چون عدد اتمی مؤثر استخوان متراکم ($Z=13/8$) بیشتر از بافت نرم ($Z=7/4$) است، احتمال جذب فوتون فوتوالکتریک در استخوان ۶/۵ برابر بافت نرم در ضخامت یکسان است. ($\frac{(13/8)^3}{(7/4)^3} = 6/5$) وجود این اختلاف جذب است که تولید تصویر رادیوگرافی را ممکن می‌سازد این جذب افتراقی فوتوالکتریک به

شکل ۱۷-۱: جذب فتوالکتریک. (A) جذب فتوالکتریک زمانی روی می‌دهد که فوتون برخوردی کل انرژی خود را به الکترون داخلی اتم منتقل کرده و آن را به خارج پرتاب می‌کند (فتوالکتریک). الکترون برخوردی در این نقطه متوقف می‌شود. (B) اتم یونیزه حالا یک جای خالی الکترون در مدار داخلی دارد. (C) یک الکترون با سطح انرژی بالاتر این جای خالی را پر کرده و پرتو اختصاصی تولید می‌کند. (D) همه مدارها به ترتیب پر می‌شوند و تبدیل انرژی را تکمیل می‌کنند.

هیچ اطلاعات مفیدی نداشته و با کاهش کنتراست موجب تیرگی تصویر (degrade) می‌شود.

شکل ۱۸-۱: پراکندگی کمپتون زمانی روی می‌دهد که فوتون برخوردی با الکترون لایه خارجی برخورد کرده و یک فوتون پراکنده با انرژی کمتر از فوتون برخوردی تولید کند یک الکترون برگشتی از اتم تارگت خارج می‌شود. فوتون پراکنده جدید در مسیر متفاوتی از فوتون برخوردی حرکت می‌کند.

احتمال تداخلات کمپتون به دانسیته الکترونی ماده جاذب وابسته بوده که به طور نسبی در بافت ثابت است. احتمال رخداد پراکندگی کمپتون با انرژی فوتون نسبت عکس دارد و به عدد اتمی ماده بستگی ندارد. در نتیجه تداخلات کمپتون در تشکیل تصویر شرکت می‌کنند. فوتون‌های پراکنده در تمام جهات حرکت می‌کند. فوتون‌های پراکنده که از بیمار خارج شده و به فیلم یا گیرنده دیجیتال برخورد می‌کنند

کادر ۳-۱: کاربردهای علمی اثرات فتوالکتریک

جذب افتراقی در بافت‌ها و اجسام مختلف (برای مثال ترمیم‌ها) عامل ایجاد کنتراست رادیوگرافیک است. به دلیل اینکه عدد اتمی موثر استخوان تراکم $(Z=13/8)$ نسبت به بافت نرم $(Z=7/4)$ بیشتر است، احتمال جذب فتوالکتریک فوتون‌های اشعه X در استخوان به اندازه ۶/۵ برابر بیشتر از ضخامت آن معادل با بافت نرم می‌باشد. $(13/8^2/7/4^2=6/5)$. این تفاوت بارز جذب فوتون‌های اشعه X به وسیله بافت نرم و سخت، تولید تصاویر رادیوگرافیک را ممکن می‌سازد. این تفاوت جذب (جذب افتراقی) فوتون‌های اشعه X در مینا، عاج، پالپ استخوان و بافت نرم همان تفاوت در درجه رادیوپااسیتی روی تصویر رادیوگرافیک مشاهده شده است. عامل یونیزاسیون و پتانسیل آسیب بیولوژیک را دارد.

یابد. افزایش ضخامت ماده جاذب نیز تعداد تداخل‌ها را افزایش می‌دهد. دسته پرتو فوتونی مونوکروماتیک، یعنی دسته پرتوهایی که تمامی فوتون‌ها انرژی یکسان داشته باشد مثال خوبی را فراهم می‌کند. زمانی که فقط فوتون‌های اولیه (نه پراکنده) مدنظر باشند هنگام عبور دسته پرتو از ضخامت ماده جاذب، کسر ثابتی از دسته پرتو تضعیف می‌شود. بنابراین $1/5$ سانتی متر آب، شدت دسته پرتو را تا $0.50/1/5$ سانتی متر بعدی، $0.50/$ دیگر (25% شدت اولیه) و به همین ترتیب تضعیف می‌کند. این یک الگوی نمایی جذب است. HVL که قبلاً شرح داده شد مقداری از ماده جاذب است که شدت دسته پرتو را به نصف کاهش دهد، در مثال قبل HVL $1/5$ سانتی متر آب است. برخلاف مثال قبلی، طیف انرژی فوتون‌ها در دسته پرتو X وسیع است. جذب فوتون‌های کم انرژی از فوتون‌های پر انرژی بسیار محتمل است. در نتیجه، لایه‌های سطحی ماده جاذب تمایل دارند که فوتون‌های کم انرژی را جذب کرده و فوتون‌های پرانرژی را عبور دهند. بنابراین در اثر عبور یک دسته پرتو X از ماده، با ترجیح حذف فوتون‌های کم انرژی، شدت دسته پرتو کاهش اما متوسط انرژی دسته پرتو نهایی افزایش می‌یابد. این فرآیند منجر به سخت شدن اشعه (beam hardening) می‌شود، افزایش در میانگین انرژی پرتو با حذف ترجیحی فوتون‌های کم انرژی.

وقتی که انرژی دسته پرتو افزایش می‌یابد عبور پرتو هم از ماده جاذب زیاد می‌شود. زمانی که انرژی فوتون برخوردی به اندازه انرژی باندینگ الکترون‌های اربیتال ۱S ماده جاذب برسد، احتمال جذب فتوالکتریک به وضوح زیاد می‌شود و تعداد فوتون‌های جذبی به شدت افزایش می‌یابند. این پدیده (K-edge absorption) نام دارد. زمانی که انرژی فوتون معادل

کادر ۴-۱: کاربردهای علمی پراکندگی کمپتون

فوتون‌های پراکنده در تمام جهات حرکت کرده و ممکن است از بیمار خارج شده و به رسپتور به تصویر برسند. این فوتون‌ها حامل هیچ گونه اطلاعات مفیدی نبوده و با کاهش کنتراست کیفیت تصویر را کاهش می‌دهند. فوتون‌های پراکنده که از بیمار خارج می‌شود می‌تواند کاربر را اکسپوز کند. فوتون‌های پراکنده در مسیرهای متفاوتی در بافت‌های بیمار حرکت کرده و باعث یونیزاسیون می‌شوند. این اشعه پراکنده داخلی در رادیوگرافی بیمار را افزایش می‌دهد و اغلب ارگان‌ها و بافت‌های خارج از مسیر اولیه اشعه را اکسپوز می‌کند.

✓ تضعیف پرتو

هنگام عبور پرتو از ماده، شدت پرتو ضعیف می‌گردد، به صورت اولیه به دلیل جذب فتوالکتریک و پراکندگی کمپتون است. مقدار جذب پرتو به صورت اولیه وابسته به ضخامت و دانسیته ماده جاذب و انرژی پرتو می‌باشد. فوتون‌های اشعه X پر انرژی احتمال بیشتری برای نفوذ به ماده دارند در حالیکه فوتون‌های کم انرژی احتمال بیشتری برای تضعیف دارند. هرچه شرایط kVp بالاتر باشد نفوذپذیری اشعه ایجاد شده در ماده بیشتر می‌شود. روش مفید برای مشخص کردن کیفیت نفوذپذیری اشعه X توسط لایه نیم جذب (HVL) می‌باشد. HVL ضخامت ماده جاذب مثل آلومینیوم است که لازم است تا تعداد فوتون‌های اشعه X عبوری را به نصف کاهش دهد. وقتی میانگین انرژی دسته اشعه X زیاد شود ضخامت ماده لازم برای کاهش شدت اشعه به نصف نیز افزایش می‌یابد. میزان کاهش شدت پرتو به خصوصیات فیزیکی ماده جاذب نیز بستگی دارد. با افزایش دانسیته ماده جاذب، تضعیف اشعه نیز بعلافت افزایش جذب فتوالکتریک و پراکندگی کمپتون با افزایش دانسیته، افزایش می‌

Kerma مجموع انرژی های جنبشی اولیه تمام ذرات باردار آزاد حاصل از پرتوهای یونیزاسیون غیر باردار (اشعه X) در یک نمونه از ماده از تقسیم این مقدار بر جرم ماده به دست می‌آید. مقدار کرما ایجاد شده در هوا، کرمای هوا نامیده می‌شود. کرما به سرعت جایگزین کولمب بر کیلوگرم یا رونتگن شده است، اکسپوزر یک رونتگن منجر به ایجاد mGy ۸/۷۷ کرمای هوا می‌شود.

✓ دوز جذبی

دوز جذبی، اندازه گیری کل انرژی جذب شده توسط هر نوع پرتو یونیزان در واحد جرم هر نوع ماده است. دوز جذبی بسته به نوع و انرژی پرتو و نوع ماده جذب کننده انرژی متفاوت می‌باشد. واحد آن در سیستم SI گری می‌باشد و یک گرما معادل ۱ J/kg می‌باشد. واحد قدیمی دوز جذبی راد (rad radiation absorbed dose) و یک راد معادل ۱۰۰ ارگ بر گرم ماده جاذب می‌باشد. یک گری معادل ۱۰۰ راد می‌باشد.

✓ دوز معادل

دوز معادل (H_T) برای مقایسه اثرات بیولوژیک انواع مختلف پرتوها در یک بافت یا اندام به کار می‌رود. پرتوهای ذره‌ای LET بالا داشته و نسبت به پرتوهای با LET کم مثل پرتوهای X، آسیب بیشتری به بافت می‌رسانند. بنابراین تجمع ۱ Gy از ذرات α عامل آسیب بیولوژیک بیشتری نسبت به ۱ Gy فوتون‌های اشعه X می‌باشد. این تأثیر بیولوژیکی نسبی پرتوهای مختلف، فاکتور توزین پرتو (W_R) نامیده می‌شود. برای مثال ۱ Gy پروتون پرانرژی ۵ برابر آسیب بیشتری از ۱ Gy فوتون اشعه X، ایجاد می‌کند. W_R فوتون‌ها به عنوان مرجع، ۱ است.

$$H_T = \sum W_R \times D_T$$

انرژی باندینگ الکترون شود احتمال برخورد فوتون الکترون اربیتال به حداکثر می‌رسد. اگر انرژی فوتون بیشتر شود این احتمال کاهش می‌یابد. فوتون‌های با انرژی کمتر از انرژی باندینگ الکترون‌های اربیتال ۱s، فقط با الکترون‌های اربیتال‌های ۲s یا ۲p و اربیتال‌های دورتر از هسته به روش فتوالکتریک تداخل می‌کنند. عناصر نادر زمینی گاهی به عنوان فیلتر استفاده می‌شوند زیرا K-edge یا انرژی باندینگ اربیتال ۱s آنها (۵۰/۲۴ KeV برای گادولینیوم) جذب فوتون‌های پرانرژی را به شدت افزایش می‌یابد. این امر مطلوب است زیرا فوتون‌های پرانرژی کنتراست تصویر را کاهش داده و به اندازه فوتون‌های با انرژی متوسط در ایجاد تصویر رادیوگرافی شرکت نمی‌کنند.

◀ دوزیمتری

✓ اکسپوزر

اکسپوزر، اندازه گیری ظرفیت اشعه X یا گاما جهت یونیزاسیون هوا است و بصورت مقدار بار در توده هوا کولمب بر کیلوگرم اندازه گیری می‌شود. واحد قدیمی آن R بوده و یک رونتگن برابر با $\frac{C}{kg} \times 10^{-4} \times 2/58$ می‌باشد. یک رونتگن $2/0.8 \times 10^8$ جفت یون در $1cm^3$ هوا ایجاد می‌کند. این واحد شدت محدوده پرتوتابی در مقابل میزان پرتو جذب شده را اندازه می‌گیرد که رابطه مستقیم دارند. رونتگن با کرمای هوا در واحد SI جایگزین شده است (جدول ۵-۱).

✓ کرمای هوا

وقتی پرتو با ماده طی جذب فتوالکتریک و پراکندگی کمپتون تداخل می‌کند تبادل انرژی به الکترون‌های ماده جاذب رخ می‌دهد. Kerma، مخفف انرژی جنبشی آزادشده در ماده می‌باشد و انرژی جنبشی را که از فوتون‌ها به الکترون‌ها انتقال می‌یابد را اندازه گیری می‌کند و بر اساس واحدهای دوز (گری) بیان می‌شود. یک Gy معادل ۱ ژول بر کیلوگرم است.

جدول ۵-۱: خلاصه کمیت و واحدهای رادیاسیون

کمیت	توصیف	واحد SI	واحد قدیمی	تبدیل
اکسپوزر	میزان یونیزاسیون هوا توسط اشعه X یا Y	coulomb/kg (C/kg)	roentgen (R)	1 C/kg = 3876 R
Kerma	انرژی جنبشی انتقال یافته به ذرات باردار	gray (Gy)		
دوز جذبی	انرژی کلی جذب شده توسط یک ماده	gray (Gy)	rad	1 Gy = 100 rad
دوز معادل	دوز جذبی توزین شده توسط نوع اثر بیولوژیک اشعه استفاده شده	sievert (Sv)	rem	1 Sv = 100 rem
دوز موثر	مجموع دزهای معادل توزین شده توسط رادیوسنسیسیتی بافت یا ارگان اکسپوز شده	sievert (Sv)		
رادیواکتیویته	سرعت زوال رادیواکتیو	becquerel (Bq)	curie (Ci)	1 Bq = 2.7×10^{-11} ci

مری، کبد و تیروئید ۰/۰۴، سطح استخوان، مغز، غدد بزاقی و پوست ۰/۰۱ و سایر بافت های اختصاصی در مجموع ۰/۱۲ می باشد. بنابراین E مجموع حاصل ضرب دوز معادل هر بافت یا ارگان (H_T) و فاکتور توزین بافت (W_T) است. واحد دوز مؤثر سیورت می باشد.

$$E = \sum W_T \times H_T$$

✓ رادیواکتیویته

اندازه گیری رادیواکتیویته بیانگر میزان استحاله یک نمونه از ماده رادیواکتیو است. یک بکرل معادل یک استحاله در ثانیه است. کوری مرتبط با فعالیت یک گرم رادیوم (3.7×10^{10} استحاله در ثانیه) است. ۱ میلی کوری معادل ۳۷ مگا بکرل و ۱ بکرل معادل 2.7×10^{-11} کوری است.

برای محاسبه این تفاوت، H_T حاصل ضرب W_R و D_T متوسط دوز جذبی یک بافت یا اندام است. W_R نوترون، ۵ keV و فوتون های پر انرژی، ۵ و W_R ذرات آلفا معادل ۲۰ است. واحد دوز معادل سیورت می باشد. برای معاینات تشخیصی یک سیورت معادل یک گری است. واحد قدیمی دوز معادل، رم (Roentgen equivalent mma) می باشد. یک سیورت معادل ۱۰۰ رم می باشد.

✓ دوز مؤثر

دوز مؤثر جهت محاسبه خطر در انسان کاربرد دارد. مقایسه خطر اکسپوزر بافت های مختلف بخاطر تفاوت بافتی و حساسیت به پرتو بافتی متفاوت مشکل می باشد. دوز مؤثر محاسبه ای است که تأثیر بیولوژیک نسبی انواع پرتوها و حساسیت به پرتو بافت های مختلف را به اصطلاح خطر ایجاد کانسر یا اثر قابل توارث در نظر می گیرد. حساسیت مقایسه ای بافت های مختلف توسط W_T محاسبه می شود. فاکتورهای توزین بافتی برای مغز استخوان قرمز، پستان، کولون، ریه و معده ۰/۱۲، گنادها ۰/۰۸، مثانه،

تست های فصل اول

۱- فیلتراسیون پرتوهای رادیولوژی تشخیصی، کدام یک از پیامدهای زیر را به همراه دارد؟ (اختصاصی ۹۱)

- الف) کاهش میانگین انرژی فوتون ها بدون تغییر حداکثر انرژی فوتون ها
 ب) افزایش تعداد فوتون ها و کاهش میانگین انرژی فوتون ها
 ج) کاهش تعداد فوتون ها و افزایش حداکثر انرژی فوتون ها
 د) کاهش تعداد فوتون ها و افزایش میانگین انرژی فوتون ها

۲- کدام یک از واحدهای سنجش پرتوهای یون ساز برای تخمین ریسک در انسان به کار می رود؟ (اختصاصی ۹۲)

- الف) تابش ب) دوز جذب ج) دوز معادل د) دوز مؤثر

۳- دوز مورد نیاز جهت ایجاد یک اثر بیولوژیک مشخص و یکسان در کدام یک از تشعشع های زیر کمتر می باشد؟ (اختصاصی ۹۲)

- الف) گاما ب) آلفا ج) ایکس د) بتا

۴- افزایش کدام پارامتر ذیل باعث افزایش کیفیت پرتوهای X می شود؟ (اختصاصی ۹۳)

- الف) میلی آمپر ب) کولیماسیون ج) زمان د) فیلتراسیون

۵- علت عقب قرار دادن تیوب تولید اشعه X در داخل محفظه سر تیوب کدام است؟ (اختصاصی ۹۳)

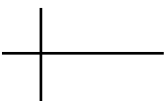
- الف) بهبود کیفیت اشعه X تولیدی ب) بهبود کیفیت تصویر
 ج) جلوگیری از سوختن فیلامان د) انتقال بهتر گرمای تولیدی

۶- در صورتی که میلی آمپر دستگاه رادیوگرافی ۲ برابر و زمان تابش و فاصله منبع اشعه تا جسم نصف شود، شدت اشعه می شود (اختصاصی ۹۳)

- الف) ۱۲ برابر ب) ۱۳ برابر ج) ۲ برابر د) ۴ برابر

۷- رابطه احتمال تداخل کمپتون با دانسیته الکترونی ماده جاذب و اطلاعات مفید بر روی فیلم چگونه است؟ (اختصاصی ۹۰)

- الف) مستقیم، مستقیم ب) مستقیم، معکوس
 ج) معکوس، مستقیم د) معکوس، معکوس

پاسخنامه

- د-۱
- د-۲
- ب-۳
- د-۴
- ب-۵
- ج-۶
- ب-۷

اثرات بیولوژیک رادیاسیون یونیزان

اولین واکنش متقابل بین اشعه یونیزان و ماده طی 10^{-13} ثانیه اول پس از تابش، صورت می گیرد. این تغییرات مولکولهای بیولوژیک در عرض ثانیه‌ها تا ساعت‌ها رخ می‌دهد و آسیب ناشی از این تغییرات بسته به مقدار و نوع آسیب ساعت‌ها، روزها، سال‌ها و حتی نسل‌ها بعد آشکار می‌شود.

اثرات شیمیایی و بیوشیمیایی جذب اشعه

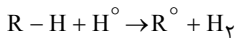
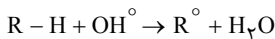
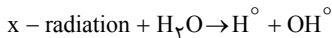
اثرات اشعه به دو صورت مستقیم و غیرمستقیم اعمال می‌گردد. در اثر مستقیم فوتون مستقیماً با ماکرومولکول بیولوژیک واکنش داشته و آن را یونیزه می‌کند. الکترونهای آزاد ایجاد شده توسط واکنش یونیزاسیون (الکترون ثانویه) ممکن است مستقیماً با ماکرومولکول بیولوژیک واکنش داشته باشند. در مقابل، اثرات غیرمستقیم فوتونها و الکترونهای ثانویه با آب واکنش داده و یونیزاسیون آب موجب آسیب بیولوژیک می‌شود. اثرات مستقیم و غیرمستقیم هر دو حاصل رادیکال‌های آزاد ناپایدار هستند. (اتم‌ها یا مولکول‌هایی با یک الکترون جفت نشده در اربیتال ظرفیتی). رادیکال‌های آزاد بسیار فعال بوده و طول عمر بسیار کوتاهی دارند. رادیکال‌های آزاد نقش مهمی در تولید تغییرات مولکولی در مولکول‌های بیولوژیک ایفا می‌کنند.

✓ اثر مستقیم

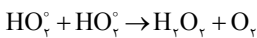
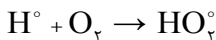
در اثر مستقیم، مولکولهای بیولوژیک (RH که R مولکول و H اتم هیدروژن است) از اشعه یونیزان انرژی جذب کرده و رادیکال‌های آزاد بی‌ثبات را در عرض 10^{-10} - 10^{-11} ثانیه ایجاد می‌کنند. رادیکال‌های آزاد سریعاً به وسیله تجزیه یا پیوند متقاطع Cross-linking (اتصال دو مولکول) به ترکیبات پایدار تبدیل می‌شوند.

می‌کند که در مجموع رادیولیز آب نامیده می‌شود. در ابتدا آب به هیدروژن و رادیکال‌های آزاد و هیدروکسیل (OH°) تبدیل می‌شود. رادیکال هیدروکسیل بسیار فعال بوده و حدود دو سوم تغییرات بیولوژیک سلول‌های پستانداران ناشی از اشعه X را ایجاد می‌کند. رادیکال آزاد ارگانیک ایجاد شده بی‌ثبات بوده و به مولکول‌های باثبات تبدیل می‌شود.

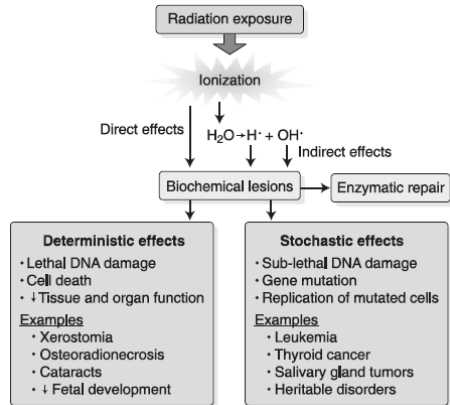

حضور اکسیژن محلول، همانند بافت‌های نرمال، نوع رادیکال‌های آزاد ایجاد شده در رادیولیز آب را تغییر می‌دهد. در حضور اکسیژن، هیدروپروکسیل و پراکسید هیدروژن ایجاد می‌شوند که عوامل اکسیدکننده قوی هستند که در اثر غیرمستقیم شرکت می‌کنند.

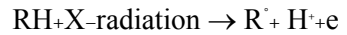
✓ تغییرات DNA

آسیب به DNA سلول عامل اصلی مرگ ناشی از پرتوتابی، موتاسیون ارثی (heritable) و سرطان‌زایی ناشی از اشعه می‌باشد. تغییرات ناشی از پرتوتابی در DNA شامل شکسته شدن یک یا هر دو زنجیر DNA، اتصال متقاطع زنجیره‌های DNA با زنجیره‌های دیگر DNA یا با پروتئین، تغییر یا از دست دادن یک باز، می‌باشد. در مکانیسم پاسخ به آسیب DNA، مولکول‌های گیرنده آسیب اختصاصی DNA را تشخیص داده و مکانیسم ترمیم DNA را فعال می‌کنند. مکانیسم ترمیم باز و نوکلئوتید اکثر

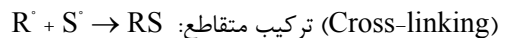
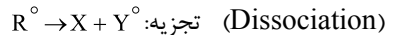

شکل ۱-۲: مرور اتفاقات پس از اکسپوز انسان به پرتو یونیزاسیون. یونیزاسیون اولیه، اثرات مستقیم و غیرمستقیم و تغییرات مولکولی اولیه در مولکول‌های ارگانیک در کمتر از ۱ ثانیه رخ می‌دهد. ترمیم آنزیمی یا ضایعات بیوشیمیایی بیشتر طی دقایق تا ساعت‌ها رخ می‌دهد. اثرات قطعی و احتمالی طی دوره زمانی چند ماهه تا قرن‌ها در نسل‌ها رخ می‌دهد.

ایجاد رادیکال آزاد:

سرنوشت رادیکال آزاد:

چون ملکول‌های بیولوژیک تغییر یافته از نظر ساختمانی و عملکرد متفاوت از ملکول‌های اولیه هستند منجر به تغییر بیولوژیک در بافت تحت تابش می‌شود. اثرات مستقیم بیشتر پرتوهای با LET بالا هستند و پرتوهای با LET پایین مثل اشعه X و Y کمتر هستند.

✓ اثر غیر مستقیم

در اثرات غیر مستقیم، واکنش اولیه یک فوتون با یک مولکول آب رخ می‌دهد که تقریباً ۷۰٪ سلول‌های پستانداران را تشکیل می‌دهد. اثرات غیرمستقیم در واقع آسیب بیولوژیک ایجاد شده توسط اشعه X هستند. اشعه یونیزاسیون تغییرات شیمیایی را در آب ایجاد